

's-Hertogenbosch op de tast

door de stad gaan als door een museum
maar alles aanraken, alles aan mogen raken
behalve (helaas) het publiek

met je vingertoppen de weerbarst aftasten
van een vestingmuur, tijd
als Diezewater door je vingers laten glippen

met je ogen dicht, aan het formaat
en de structuur van de bouwsteen,
de leeftijd van huizen schatten
erosie ervaren als steengruis
in de nerven van je huid

met de binnenkant van je hand
over gebeeldhouwde bronzen benen zeilen,
het ruwer metaal van de Arenastier met je vuisten
omklemmen en hem dan zachtjes
over de volmaakt gladde Picasso-oogbol strijken
Jeroen Bosch gebruiken als klimrek

tussendoor met één hand achteloos door hekken ratelen,
hem lichtjes langs muren, kozijnen,
kabelkastjes en glasbakken laten glijden
meteen aan de kleefkracht de hygiëne onderzoekend
van de verschillende systemen
voor afvalinzameling

Tot je na afloop op een terras, zwaar in de benen
overweldigd door indrukken en vervuld van details,
tot de ontdekking komt dat jij dan misschien
oppervlakkig het museum, maar meer nog het museum jou
wist aan te raken, vandaag.

Yke Schotanus, 's-Hertogenbosch 2006